

Mål C-357/19

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

6 maj 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

6 maj 2019

Klagande:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

PM m.fl.

Motparter:

QN m.fl.

Autoritatea Națională pentru Turism

Agencia Națională de Administrare Fiscală

SC Euro Box Promotion SRL

Saken i det nationella målet

Extraordinärt rättsmedel som syftar till undanröjande av det avgörande som meddelades av en avdelning bestående av fem domare vid Înalta Curte de Casație și Justiție (Högsta domstolen, Rumänien) (nedan kallad ICCJ) den 5 juni 2018.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning, i enlighet med artikel 267 FEUF, av artikel 19.1 FEU, artikel 325.1 FEUF, artiklarna 1.1 a och b och 2.1 i den konvention som utarbetats på grundval

av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, och artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det begärs också att den aktuella begäran om förhandsavgörande ska handläggas skyndsamt.

Tolkningsfrågorna

- 1) Ska artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 325.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artiklarna 1.1 a och b och 2.1 i den konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, samt principen om rättssäkerhet tolkas så, att de utgör hinder för att ett organ som inte tillhör den dömande makten, nämligen Curtea Constituțională a României (Rumäniens författningsdomstol) avgör huruvida domstolsavdelningars sammansättningar varit lagenliga, vilket skapar förutsättningar för bifall till extraordinära rättsmedel mot lagakraftvunna domar som meddelats under en viss tidsperiod?
- 2) Ska artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder för att ett organ som inte tillhör den dömande makten, med bindande verkan enligt nationell rätt, fastställer att en domstolsavdelning inte uppfyller kraven på självständighet och opartiskhet, om det på denna avdelning tjänstgör en domare med arbetsledande befogenheter som inte har utsetts slumpvis, utan i enlighet med en transparent regel som parterna har känt till utan att ifrågasätta den och som är tillämplig på alla mål som behandlas av nämnda avdelning?
- 3) Ska unionsrättens företrädare tolkas så, att den ger den nationella domstolen rätt att inte följa ett avgörande av Författningsdomstolen, vilket meddelats i ett mål som rör en konstitutionell konflikt och är bindande enligt nationell rätt?

Anförda unionsrättsliga bestämmelser och praxis från EU-domstolen

Artikel 19.1 FEU

Artikel 325.1 FEUF

Konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (nedan kallad konventionen), artiklarna 1.1 a och b och 2.1

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), artikel 47.2

Rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel

Dom av den 26 februari 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, dom av den 5 december 2017, M.A.S. och M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, dom av den 5 juni 2018, Kolev m.fl., C-612/15, EU:C:2018:392, dom av den 2 maj 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295, dom av den 8 september 2015 Taricco m.fl., C-105/14, EU:C:2015:555, dom av den 20 mars 2018, Di Puma, C-596/16 och C-597/16, EU:C:2018:192, dom av den 27 februari 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, dom av den 19 september 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, dom av den 16 februari 2017, Margarit Panicello, C-503/15, EU:C:2017:126. dom av den 30 september 2001, Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513, dom av den 10 juli 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, dom av den 9 mars 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, dom av den 22 juni 2010, Melki och Abdeli, C-188/10 och C-189/10, EU:C:2010:363

Anförda nationella bestämmelser

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (lag nr 135/2010 om brottsbalken), i dess lydelse enligt Legea nr. 255/2013 (lag nr 255/2013) och Ordonanța de urgență a Guvernului României nr. 18/2016 (lagdekret nr 18/2016). I artikel 426.1 d föreskrivs en möjlighet att ansöka om undanröjande av lagakraftvunna brottmålsdomar för det fall appellationsdomstolens sammansättning inte varit lagenlig. I artikel 432.1 anges vilka verkningar ett bifall till en sådan ansökan får, nämligen att det angripna avgörandet undanröjs och att överklagandet ska prövas på nytt.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ÎCCJ (förordning om ICCJ:s organisation och administrativa verksamhet) antagen av ICCJ:s styrande råd med stöd av lag nr 304/2004 (omtryck), i dess lydelse enligt ICCJ:s beslut nr 3/2014 (nedan kallad arbetsordningen).

I artikel 28 anges att ICCJ ska döma på avdelningar med fem domare vars behörighet fastställs i lag, och att dessa avdelningar ska ledas av ordföranden, de vice ordförandena, ordföranden för brottmålssektionen eller den äldsta ledamoten, allt efter omständigheterna.

I artikel 29.1 föreskrivs förfarandet för att utse vilka domare som ska tjänstgöra på avdelningar med fem domare i brottmål. ICCJ:s ordförande eller, vid förhinder för honom eller henne, en av de vice ordförandena utser varje år genom lottning, vid ett offentligt sammanträde, fyra eller, beroende på omständigheterna, fem domare vid ICCJ:s brottmålssektion att tjänstgöra på respektive avdelning.

Curtea Constituțională a României (Rumänska författningsdomstolen) slog i sin **dom nr 685 av den 7 november 2018** fast att det förelåg en rättslig konflikt av konstitutionell karaktär mellan parlamentet å ena sidan och ICCJ å andra sidan,

eftersom endast fyra av de fem ledamöterna på en avdelning med fem domare utnämndes genom lottning, i strid med bestämmelserna i artikel 32 i Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (lag nr 304/2004 om domstolsväsendet). När det gäller verkningarna härav fann Författningsdomstolen att ovanämnda dom även gäller avgjorda mål, i den utsträckning som parternas frist för att använda sig av extraordinära rättsmedel ännu inte löpt ut.

I artikel 99.1 § i **Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor** (lag nr 303/2004 om domare och åklagare) (omtryck) föreskrivs att underlåtenhet att följa Författningsdomstolens avgöranden utgör en disciplinförseelse.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i målet vid den nationella domstolen

- 1 En avdelning bestående av fem domare vid ICCJ meddelade dom den 5 juni 2018 i ett mål angående överklagande av en dom som ICCJ (brottmålssektionen) meddelat den 28 mars 2017. På nämnda avdelning tjänstgjorde ordföranden för brottmålssektionen samt fyra domare som hade utsetts genom lottning, i enlighet med arbetsordningen. Genom denna dom bifölls åtal för korruption, missbruk av tjänsteställning och skatteflykt.
- 2 Vad gäller **åtalet för korruption** konstaterades det i huvudsak att ministern PM under perioden 2010–2012 lett ett agerande genom vilket hon och personer i hennes närhet (UR – personlig rådgivare till ministern, VS – direktör för ett nationellt investeringsorgan, SP – ministeriets generalsekreterare, och RO – personlig assistent) mottog belopp från företrädare för vissa kommersiella bolag för att se till att de sistnämnda erhöll betalning i rätt tid för arbeten som utförts inom ramen för program som finansierats av ministeriet, i ett sammanhang där ministeriets budget hade reducerats avsevärt och arbetena var betydligt försenade.
- 3 Vad gäller **åtalet för missbruk av tjänsteställning** konstaterades det att PM, i egenskap av minister, under år 2011 ombesörjt att ministeriet för regional utveckling och turism tilldelade SC Europlus Computers SRL ett tjänstekontrakt, som avsåg tillhandahållande av tjänster för marknadsföring av Rumänien i anslutning till evenemang som ägde rum i samband med en internationell proffsboxningsgala som anordnades av det rumänska boxningsförbundet.
- 4 Idrottsevenemanget anordnades i själva verket av SC Europlus Computers SRL, som leddes av TQ, som genom tilldelningen av kontraktet avseende marknadsföringstjänsterna mottog offentliga medel på 8 116 800 rumänska lei (RON) för att anordna ett kommersiellt evenemang för vilket samtliga intäkter tillföll bolaget.
- 5 Det fastställdes således att offentliga medel använts på ett sätt som var förbjudet enligt lag och att kontraktet tilldelats i strid med lagstiftningen om offentlig upphandling, eftersom tjänster förvärvats som inte ingår i någon av de

utgiftskategorier som berättigar till stöd enligt program som finansieras av unionen, inom ramen för projektet ”Marknadsföring av Rumänien som turistmål” genom det regionala operativa programmet 2007–2013. Dessa omständigheter ledde till att den myndighet som ansvarade för förvaltningen av de europeiska medlen nekade utbetalning för dessa utgifter, varför de belopp som skulle ha återbetalats med hjälp av de europeiska medlen i stället i sin helhet kom att belasta statsbudgeten. Ministeriet för regional utveckling och turism orsakades härigenom en förlust på 8 116 800 RON.

- 6 Vad gäller **åtalet för skatteflykt** fastställdes att TQ, i syfte att minska den skatt som skulle erläggas till statsbudgeten för de intäkter som erhållits under de ovan angivna omständigheterna, i bokföringen för SC Europlus Computers SRL tog in handlingar som utfärdats av ett brevlådeföretag till styrkande av fiktiva kostnader, vilka påstods hänföra sig till marknadsförings- och konsulttjänster. Detta orsakade skada på 646 838 RON, varav 388 103 RON avsåg mervärdesskatt, respektive 90 669 RON, varav 54 402 RON avsåg mervärdesskatt.
- 7 Efter det att domen vunnit laga kraft påbörjades verkställighet av det treåriga fängelsestraff som RO ådömts och det femåriga fängelsestraff som TQ dömts till, medan det sexåriga fängelsestraff som PM hade ådömts inte kunde verkställas på grund av att hon lämnat Rumänien och därefter arresterats i Costa Rica för utlämning till Rumänien. Övriga tilltalade, det vill säga UR, VS, QN och SP, dömdes till villkorlig dom.
- 8 Till följd av Författningsdomstolens dom av den 7 november 2018 har sökandena lämnat in en extraordinär ansökan om att ICCJ:s dom av den 5 juni 2018 ska undanröjas och att överklagandena ska prövas på nytt. Sökandenas ansökningar har förklarats kunna tas upp till prövning och målen har förenats för gemensam handläggning. Samtidigt har verkställigheten av fängelsestraffen skjutits upp i avvaktan på avgörandet i målet avseende det extraordinära rättsmedlet, såvitt gäller RO, TQ och PM, vilka försatts på fri fot.
- 9 Den hänskjutande domstolen har i förevarande fall att pröva de skäl som åberopats och att antingen avslå den extraordinära ansökan, vilket skulle få till följd att den angripna domen kvarstår, eller bifalla detta, vilket skulle få till följd att brottmålsdomen undanröjs och att överklagandena prövas på nytt.

Parternas huvudargument

- 10 Parterna, med undantag för Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (allmänna åklagarmyndighetens avdelning för mål vid Högsta domstolen, Rumänien), har hävdat att unionsrätten inte är tillämplig i målet. De anser nämligen att endast bestämmelser i nationell lagstiftning är tillämpliga i detta fall, med hänsyn till saken i målet och till att Författningsdomstolens domar har bindande verkan, vilken inte kan upphävas genom en dom från Europeiska unionens domstol.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 11 Den hänskjutande domstolen vill genom tolkningsfrågorna i huvudsak få klarhet i huruvida de bestämmelser som begärs tolkade samt rättssäkerhetsprincipen, mot bakgrund av stadgan och med hänsyn till principen om att straffrättsliga påföljder ska vara effektiva i fall av grovt bedrägeri, utgör hinder för att en nationell domstol som har att pröva ett extraordinärt rättsmedel tillämpar ett avgörande som meddelats av en myndighet som inte är en del av rättskipningssystemet, enligt vilket den nationella domstolen är skyldig att undanröja domar som har vunnit laga kraft innan avgörandet meddelades och att förordna om att de ursprungliga anklagelserna ska prövas på nytt i ett förfarande för överklagande.
- 12 Av domstolens praxis följer att artikel 325.1 FEUF ålägger medlemsstaterna att bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen genom effektiva och avskräckande åtgärder, och att det, mot bakgrund av att unionens egna medel enligt artikel 2.1 b i beslut 2007/436 särskilt innefattar intäkter från påförandet av mervärdesskatt, finns ett direkt samband mellan uppbörden av mervärdesskatteintäkter i enlighet med tillämplig unionsrätt och ställandet av motsvarande mervärdesskattemedel till förfogande för unionsbudgeten, eftersom eventuella brister i uppbörden av förstnämnda inkomster kan ge upphov till en minskning av sistnämnda medel (domen Åkerberg Fransson).
- 13 Domstolen har också slagit fast att även om medlemsstaterna har processuell och institutionell autonomi när det gäller att bekämpa överträdelser av harmoniserade mervärdesskatteregler, är denna självständighet inte bara begränsad av proportionalitetsprincipen och likvärdighetsprincipen, vars tillämpning inte ifrågasätts i det aktuella fallet, utan även av effektivitetsprincipen, som kräver att dessa sanktioner ska vara effektiva och avskräckande (domen Scialdone och domen Taricco m.fl.).
- 14 Domstolen har slagit fast att det i första hand ankommer på den nationella lagstiftaren att vidta de åtgärder som är nödvändiga. Det ankommer således på lagstiftaren att i förekommande fall ändra sin lagstiftning och se till att de förfaranderegler som är tillämpliga vid lagföring av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen inte är utformade på ett sådant sätt att de på grund av sin natur medför en systematisk risk för straffrihet för sådana brott, och att säkerställa skyddet av de tilltalades grundläggande rättigheter.
- 15 Vad gäller de nationella domstolarna har EU-domstolen slagit fast att det åligger dessa att till fullo fullgöra de skyldigheter som följer av artikel 325.1 FEUF och underlåta att tillämpa nationella bestämmelser som, i ett förfarande angående allvarliga brott på mervärdesskatteområdet, utesluter effektiva och avskräckande påföljder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

- 16 Skyldigheten att säkerställa en effektiv uppbörd av unionens medel befriar dock inte de nationella domstolarna från kravet att iaktta de grundläggande rättigheter som garanteras genom stadgan och de allmänna principerna i unionsrätten, eftersom straffrättsliga förfaranden angående brott på mervärdesskatteområdet utgör en tillämpning av unionsrätten i den mening som avses i artikel 51.1 i stadgan. Dessa rättigheter måste iakttagas inte bara i brottmål, utan även på utredningsstadiet, från den tidpunkt då en person anklagas för brott (domen M.A.S. och M.B., domen Kolev m.fl. Och domen Di Puma och Zecca).
- 17 Den hänskjutande domstolen erinrar om att artikel 19 FEU är ett konkret uttryck för den i artikel 2 FEU omnämnda rättsstatsprincipen och att domstolsprövningen i unionens rättsordning enligt förstnämnda artikel inte bara ska utföras av EU-domstolen utan även av nationella domstolar. Den konstaterar därefter att principen om ett effektivt domstolsskydd för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten, som artikel 19.1 FEU hänvisar till, utgör en allmän princip som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och som fastställs i artikel 47 i stadgan.
- 18 Varje medlemsstat ska säkerställa att de instanser som i egenskap av ”domstol”, i den mening som avses i unionsrätten, hör till dess system med rättsmedel inom de områden som omfattas av unionsrätten uppfyller kraven på ett effektivt domstolsskydd, varvid det är av primär betydelse att nämnda instans behåller sin oavhängighet.
- 19 Garantin för oavhängighet, vilken inte kan skiljas från den dömande uppgiften, gör sig inte enbart gällande på unionsnivå, för unionens domare och generaladvokaterna vid EU-domstolen, utan även i medlemsstaterna, för nationella domare (Associação Sintical dos Juizes Portugueses).
- 20 Begreppet oavhängighet förutsätter i synnerhet att den aktuella instansen fullgör sina dömande uppgifter helt självständigt, utan att vara underställd någon annan och utan att ta emot order eller instruktioner från något håll och att den således är skyddad mot yttre inblandning eller påtryckningar som kan äventyra dess ledamöters oberoende prövning och påverka deras avgöranden (domen Wilson och domen Margarit Panicello).
- 21 Domstolen har upprepade gånger betonat vikten av rättskraftsprincipen (domen Köbler). Den har därvid fastställt att det enligt unionsrätten inte krävs att en nationell domstol på nytt prövar ett meddelat avgörande, inte ens för att beakta den tolkning av en relevant unionsbestämmelse som EU-domstolen har gjort efter det att den nationella domstolens avgörande vunnit rättskraft (domen Impresa Pizzarotti).
- 22 Mot bakgrund av EU-domstolens domar om tolkningen av de rättsregler som den hänskjutande domstolen anser vara relevanta och med beaktande av saken i målet och de relevanta omständigheterna framstår det som nödvändigt att besvara **den första tolkningsfrågan** för att klargöra huruvida medlemsstaternas skyldigheter

enligt artikel 325.1 FEUF och artiklarna 1.1 a och b och 2.1 i konventionen även omfattar verkställandet av redan utdömda straffrättsliga påföljder.

- 23 Den hänskjutande domstolen anser att det är nödvändigt att tolka uttrycket ”och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen” i artikel 325.1 FEUF, i syfte att klargöra huruvida detta uttryck kan omfatta faktisk korruption, och bedrägeri som begåtts i samband med offentlig upphandling, särskilt när det eftersträvade syftet var att på bedrägligt sätt erhålla belopp som härrör från unionens fonder, även om dessa faktiskt inte har utsatts för bedrägeri, i ett sammanhang där dessa omständigheter utgör ett särskilt allvarligt hot mot unionens ekonomiska intressen.
- 24 Mot bakgrund av EU-domstolens domar, men även med hänsyn till betydelsen, både i unionens rättsordning och i den nationella rättsordningen, av legalitetsprincipen, enligt vilken lagstiftningen måste vara förutsägbar, tydlig och inte retroaktiv, ber den hänskjutande domstolen genom **den andra tolkningsfrågan** att EU-domstolen ska klargöra huruvida innebörden av begreppet domstol ”som har inrättats enligt lag” i artikel 47.2 i stadgan utgör hinder för Författningsdomstolens tolkning att domstolens sammansättning varit olaglig.
- 25 Tolkningen är nödvändig för att domstolen ska kunna avgöra om det finns hinder för att utesluta tillämpligheten av det avgörande som ligger till grund för det extraordinära rättsmedlet.
- 26 I EU-domstolens praxis har slagits fast att när de behöriga nationella domstolarna är skyldiga att underlåta att tillämpa materiella straffrättsliga bestämmelser ska de se till att de grundläggande rättigheterna för personer som anklagas för att ha begått ett brott iakttas (domen Taricco m.fl.) och att domstolarna har rätt att tillämpa de nationella normerna för skydd av de grundläggande rättigheterna, förutsatt att en sådan tillämpning inte undergräver den skyddsnivå som föreskrivs i stadgan, såsom den har tolkats av EU-domstolen, eller unionsrättens företrädare, enhetlighet och verkan (domen Åkerberg Fransson, domen M.A.S. och M.B.).
- 27 Den hänskjutande domstolen har slutligen ställt **den tredje tolkningsfrågan** för att domstolen ska klargöra huruvida det är nödvändigt att underlåta att tillämpa ett avgörande av Författningsdomstolen för att säkerställa att EU-rätten får full verkan, i en situation där det är obligatoriskt för den hänskjutande domstolen att följa nämnda avgörande och där underlåtenhet att följa avgörandet utgör en disciplinförseelse.
- 28 Av EU-domstolens praxis följer att nationella domstolar är skyldiga att säkerställa att unionsrätten får full verkan genom att, vid behov, på eget initiativ underlåta att tillämpa alla motstridiga bestämmelser i nationell lagstiftning, och att varje bestämmelse i en nationell rättsordning och varje lagstiftnings-, förvaltnings- eller domstolspraxis som förvägrar den behöriga domstolen denna befogenhet är

oförenlig med de krav som följer av unionsrättens karaktär (domen Simmenthal och domen Melki och Abdeli).

- 29 EU-domstolens tolkning är nödvändig för att klargöra huruvida en dom från Författningsdomstolen, som är en domstolsinstans som inte tillhör den dömande makten och som har exklusiv behörighet i fråga om konstitutionella konflikter och vars avgöranden är bindande och har allmän giltighet (*erga omnes*), tillhör den kategori av avgöranden och bestämmelser som en myndighet får och ska underlåta att tillämpa för att säkerställa att unionens rättsregler får full verkan, särskilt i ett fall där det finns en nationell bestämmelse som gör det möjligt att ålägga en nationell domare disciplinpåföljder om han eller hon agerar på ett sätt som medför att Författningsdomstolens dom blir utan verkan.
- 30 Detta klargörande är nödvändigt eftersom det annars finns en allvarlig risk för att domen, oavsett hur de två första frågorna besvaras, inte kan tillämpas enligt nationell rätt.
- 31 Den hänskjutande domstolen vill fästa EU-domstolens uppmärksamhet på den tolkning enligt vilken det, med hänsyn till betydelsen av principen om domarnas oavhängighet, är motiverat att anse att det finns en anknytning till unionsrätten även i mål där endast nationell rätt är tillämplig, när denna princip äventyras till följd av verkningarna av avgöranden från en domstolsinstans, såsom Författningsdomstolen.

Den nationella domstolens uppfattning

- 32 Enligt den hänskjutande domstolen utgör unionsrätten hinder för att tillämpa en dom från Författningsdomstolen, som har till verkan att lagakraftvunna domar som meddelats av avdelningar med fem domare blir ogiltiga och att de påföljder som meddelats i ett stort antal fall av allvarliga bedrägerier berövas sin effektiva och avskräckande verkan, vilket skadar unionens ekonomiska intressen och skapar dels ett intryck av strafffrihet, en systematisk risk för strafffrihet på grund av preskription, med hänsyn till förfarandenas komplexitet och tidsåtgång fram till dess att en lagakraftvunnen dom föreligger efter det att den nya prövningen har gjorts.
- 33 Principen om domarnas oavhängighet och rättssäkerhetsprincipen utgör dessutom hinder för att erkänna bindande verkningar i förhållande till avgöranden som redan har vunnit laga kraft vid tidpunkten för Författningsdomstolens avgörande, när det inte finns tungt vägande skäl som gör att det kan ifrågasättas huruvida rätten till en rättvis rättegång har iakttagits i respektive mål.
- 34 Den tolkning som ICCJ:s styrande råd gjort och som tagits in i arbetsordningen, som inte ifrågasatts utan enhälligt har godtagits i rättspraxis, utgör inte ett rimligt skäl som kan motivera sådana verkningar.
- 35 Beslutet att anmäla Högsta domstolen till Författningsdomstolen, som ledde till att domen av den 7 november 2018 meddelades, nämndes i kommissionens rapport

till Europaparlamentet och rådet om Rumäniens framsteg inom ramen för samarbets- och kontrollmekanismen som en av de åtgärder riktade mot de centrala rättskipande instanserna som har en ”klar inverkan på domarnas oavhängighet”.

- 36 Den hänskjutande domstolen anser att unionsrätten utgör hinder för att ett avgörande av en domstolsinstans, inbegripet en författningsdomstol, har bindande verkningar, när detta innebär att den nationella domstolen inte är behörig att bedöma huruvida principen om [unionsrättens] företräde är tillämplig.
- 37 Tillämpningen av förfarandet för skyndsam handläggning i detta mål är motiverad både för att snabbt klargöra den rättsliga situationen för de personer som dömts i målet och med hänsyn till att ju längre tid som förflyter desto större är riskerna både vad gäller den faktiska möjligheten till en eventuell verkställighet, med tanke på att en av de dömda personerna inte befinner sig på Rumäniens territorium, och vad gäller möjligheten att erhålla skadestånd.